

[Otto Jensen.]

samtidig dem, kan man sige, der maa slide haardest for Udkommet. Men saadanne rimelige Dyrtidstillæg er ikke ydet, ja, de er end ikke ydet inden for Omraader, hvor det offentlige giver betydelige Tilskud til Arbejdslønnen. Som Sagen ligger, har det altsaa været nødvendigt, at Rigsdagen tager sig af den og søger Udvej for, at der kan raades Bod paa den Uret, som fra Arbejdsgiveres Side er begaaet over for de fattigste Arbejdere her i vort Land.

Der er altsaa Tilfredshed inden for mit Parti med, at denne Sag er taget op til Løsning i Forbindelse med de øvrige Spørgsmaal, der er til Behandling. Jeg skal dog ikke lægge Skjul paa, at vi gerne havde set, at Sagen blev endelig afgjort i Rigsdagen ved Lovfæstelse af det den 3. April stillede Mæglingsforslag, der er optrykt som Bilag til Lovforslaget, saadan som det jo tidligere er sket i lignende Tilfælde, hvor ikke begge Parter i Arbejdsforholdet har kunnet samles om et Forligsmandsforslag. Vi maa nemlig gaa ud fra, at Mæglingsforslaget af 3. April hviler paa et saa grundigt Forarbejde og er saa stærkt sagligt underbygget, at den Voldgiftsret, som foreslaas i Lovforslagets § 1, næppe kan forventes at gøre Arbejdet bedre; jeg forstaaer dog fuldt vel, at denne Vej ikke har været farbar, om end jeg maa beklage det. I Betragtning af den alvorlige Situation, hvori vi befinder os, og som nødvendiggør, at Viljerne bøjes mod hinanden, skal jeg ikke gøre alvorligere Indvendinger mod den Løsning, der her foreslaas, idet det er min Opfattelse, at den Voldgiftsret, som nedsættes, ikke kan komme til andet Resultat, end at de Arbejdergrupper, der her er Tale om, retfærdigvis bør stilles lige med andre Lønarbejdere med Hensyn til Dyrtidstillæg. Jeg skal derfor under de foreliggende Omstændigheder paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, idet jeg dog gerne vil gøre et Par enkelte Bemærkninger og stille et enkelt Spørgsmaal til den højtærede Statsminister.

Jeg vil gerne udtrykke min Tilfredshed med, at Forligsinstitutionen faar Lejlighed til at udpege et Medlem til den paatænkte Voldgiftsret. Man maa jo gaa ud fra, mener jeg da, at det bliver den Forligsmand, som har udarbejdet Mæglingsforslaget af 3. April, der bliver udpeget af Forligsinstitutionen, og det kan kun styrke Voldgiftsretten rent sagligt og give den større Mulighed for hurtigt at komme til Bunds i de her omhandlede Overenskomstforhold.

Med Hensyn til § 2 kunde jeg have ønsket en anden Affattelse, saaledes at den Kendelse, Voldgiftsretten maatte afsige, fik bindende Virkning til den 1. April 1941, der er de paagældende Overenskomsters normale Udløbstid. Formentlig tør man dog regne med, at Voldgiftsretten vil se det naturlige i ikke at ændre den mellem Parterne aftalte Udløbstermin.

I selve Lovforslaget findes ikke nogen Bestemmelse vedrørende de nye Arbejdsvilkars Ikrafttræden, altsaa de Vilkaar, som Voldgiftsretten maatte fastsætte. Men det er dog fastslaet, at Voldgiftsretten skal træffe Afgørelse inden en Uge efter Lovens Ikrafttræden, og det understreges i Lovforslagets Bemærkninger, at det er af Vigtighed, der arbejdes hurtigt. Jeg udleder heraf, at det er en Forudsætning, at ogsaa de Arbejdsvilkaar, der fastsættes, skal træde i Kraft hurtigst muligt, hvilket ogsaa er mest rimeligt i Betragtning af den lange Tid, de paagældende Arbejdere forgæves har ventet paa Løntillæg.

I § 4, 2det og sidste Stykke, hedder det, at Lockouter og Strejker er forbudt i det Tidsrum, for hvilket Overenskomsterne bliver gældende efter Voldgiftsrettens Afgørelse, og inden for de Omraader, disse Overenskomster dækker. Jeg gaar ud fra, at der med Udtrykket „Omraader“ menes de Arbejdsgiverforeninger, hvis Medlemmer forpligtes af disse Overenskomster, men for at forebygge Misforstaaelser eller Muligheder for forskellig Fortolkning vil jeg gerne spørge den højtærede Statsminister, om Meningen ikke er saadan, som jeg opfatter det. Tager man som Eksempel en af de Overenskomster, der her er Tale om, f. Eks. den under Punkt 6 i § 1 anførte, Overenskomst mellem Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug for Maribo Amt og Dansk Arbejdsmandsforbund angaaende Landbrugsarbejdet, saa mener jeg, at Lockoutforbudet maa gælde Medlemmer af denne Arbejdsgiverforening, og Strejkeforbudet maa ligeledes gælde over for saadanne Medlemmer, medens der hos andre Arbejdsgivere inden for Land- og Skovbrug i Maribo Amt, som altsaa ikke er Medlemmer af denne Arbejdsgiverforening, godt kan iværksættes lovlig Arbejdsstandsning — og paa samme Maade naturligvis for de øvrige Overenskomstforholds Vedkommende.

Jeg stiller Spørgsmaalet, fordi det er mig bekendt, at Dansk Arbejdsmandsforbund har Overenskomster med en Del enkeltstaaende Arbejdsgivere inden for de samme Arbejds- eller Fagomraader, som Lovforslaget omfatter. En Række af disse